

32000D0597

7.10.2000.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 253/42

PADOMES LĒMUMS
(2000. gada 29. septembris)
par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu
 (2000/597/EK, Euratom)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

tautsaimniecības pārskatu sistēmas (še turpmāk "EKS 95") izmantošana saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2223/96 ⁽⁵⁾ uzlabos dalībvalstu tautsaimniecības bilanci attiecīgo datu izvērtēšanu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 269. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 173. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽³⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,

tā kā:

(1) Eiropadomes sanāksmē Berlīnē 1999. gada 24. un 25. martā tika izdarīti secinājumi, *inter alia*, par to, ka Kopienas pašu resursu sistēmai vajadzētu būt taisnīgai, atklātai, rentabīlai un vienkāršai, kā arī pamatotai ar kritērijiem, kuri vislabāk atspoguļotu katras dalībvalsts iespējas veikt iemaksas.

(2) Kopienas pašu resursu sistēmai ir jānodrošina pietiekami resursi Kopienas politikas pastāvīgai izstrādei, ņemot vērā vajadzību ievērot stingru budžeta disciplīnu.

(3) Eiropas Savienības budžeta un Kopienų pašu resursu izstrādei ir jāizmanto viskvalitatīvākie dati. Eiropas integrēto

(4) Pašu resursu sakarā ir jāizmanto visjaunākās statistikas koncepcijas, vienlaikus šajā nolūkā nosakot, ka nacionālais kopprodukts (NKP) ir vienāds ar nacionālo kopienākumu (NKI), ko EKS 95 piemērošanai nosaka Komisija saskaņā ar Regulu Nr. 2223/96.

(5) Turklāt būtu atbilstoši, ja gadījumā, ja EKS 95 grozījumi radītu nozīmīgas izmaiņas attiecībā uz NKI, ko Komisija nosaka saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2223/96, Padome lemtu par to, vai šie grozījumi attiecināmi uz pašu resursiem.

(6) Saskaņā ar Padomes Lēmumu 94/728/EK, Euratom (1994. gada 31. oktobris) par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu ⁽⁶⁾, pašu resursu maksimālais apjoms 1999. gadam tika noteikts kā 1,27 % no Kopienų NKP tirgus cenās, savukārt saistību apropriāciju vispārējais apjoms tika noteikts kā 1,335 % no Kopienų NKP.

(7) Šie procentos no NKP izteiktie maksimālie apjomi būtu jāpielāgo, lai saglabātu nemainīgu to finanšu resursu summu, kas tiek nodota Kopienų rīcībā, kas panākams, izstrādājot formulu jaunu maksimālo apjomu noteikšanai attiecībā pret NKP, kā tas definēts šim nolūkam, kura piemērojama pēc šā lēmuma stāšanās spēkā.

⁽¹⁾ OV C 274 E, 28.9.1999., 39. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1999. gada 17. novembrī (OV C 189, 7.7.2000., 79. lpp.).

⁽³⁾ OV C 310, 28.10.1999., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 368, 20.12.1999., 16. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 310, 30.11.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 448/98 (OV L 58, 27.2.1998., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 293, 12.11.1994., 9. lpp.

- (8) Turpmāk šī pati metode izmantojama tādu EKS 95 grozījumu gadījumā, kas varētu ietekmēt NKP līmeni.
- (9) Lai turpinātu procesu, atbilstīgi kuram ņemtu vērā katras dalībvalsts iespējas veikt iemaksas pašu resursu sistēmā un labotu pašreizējās sistēmas regresīvo iespaidu uz dalībvalstīm ar zemāku labklājības līmeni, Eiropadome Berlīnes sanāksmē 1999. gada 24. un 25. martā izdarīja secinājumu, ka Savienības finansēšanas noteikumi būtu jāgroza šādi:
- PVN resursu maksimālo piesaistīšanas likmi būtu jāsamazina no 1 % uz 0,75 % 2002. un 2003. gadā un no 2004. gada uz 0,50 %,
 - dalībvalstu pievienotās vērtības nodokļa bāzei vajadzētu saglabāt ierobežojumu 50 % apjomā no to NKP.
- (10) Eiropadome 1999. gada 24. un 25. marta sanāksmē secināja, ka būtu atbilstoši koriģēt apjomu, ko dalībvalstis patur sev, lai segtu izmaksas, kas saistītas ar tā dēvēto tradicionālo pašu resursu iekasēšanu, kurus iemaksā Eiropas Savienības budžetā.
- (11) Budžeta nelīdzsvarotību vajadzētu koriģēt tā, lai neiespaidotu pašu resursus, kas pieejami Kopienas politikas īstenošanai, un budžets būtu jālīdzsvaro, ciktāl tas iespējams, ar izdevumu politikas palīdzību.
- (12) Eiropadome 1999. gada 24. un 25. martā secināja, ka Lēmumā Nr. 88/376/EEK, *Euratom* ⁽¹⁾ definētajai un ar Lēmumu Nr. 94/728/EK apstiprinātajai metodei, ar kuru aprēķina budžeta nelīdzsvarotības korekciju Apvienotās Karalistes interesēs, nevajadzētu attiekties uz neparedzētiem ieņēmumiem, ko rada finansēšanas sistēmu maiņa un turpmākā paplašināšanās. Attiecīgi, īstenojot paplašināšanos, korekcijas samazinās "paredzēto izdevumu kopsummu" par summu, kas vienāda ar gada pirmspievienošanās izdevumiem kandidātvalstīs, tādējādi nodrošinot, ka nesamazinātie izdevumi paliek tādi paši.
- (13) Skaidrības labad ir vienkāršots apraksts korekcijas aprēķiniem, kas paredzēti Apvienotās Karalistes interesēs attiecībā uz budžeta nelīdzsvarotību. Šī vienkāršošana neiespaido to, kā nosaka šis Apvienotajai Karalistei paredzētais korekcijas apjoms.
- (14) Eiropadomes 1999. gada 24. un 25. marta sanāksmē tika izdarīts secinājums, ka būtu jāmaina finansēšanas sistēma budžeta nelīdzsvarotības korekcijai Apvienotās Karalistes interesēs, lai ļautu Austrijai, Vācijai, Nīderlandei un Zviedrijai samazināt viņu finansējuma daļu līdz 25 % no parastās finansējuma daļas.
- (15) Uz monetāro rezervi, šē turpmāk "ELVGF monetārā rezerve", Aizdevumu garantiju fonda finansēšanas rezervi
- un rezervi ārkārtas palīdzībai trešām valstīm attiecas īpaši noteikumi.
- (16) Komisijai pirms 2006. gada 1. janvāra būtu jāveic pašu resursu sistēmas darbības vispārēja pārbaude, pēc kuras vajadzības gadījumā jāiesniedz atbilstīgi priekšlikumi, ņemot vērā visus attiecīgos faktorus, tostarp paplašināšanās iespaidu uz Eiropas Savienības budžeta finansēšanu, iespēju mainīt pašu resursu struktūru, veidojot jaunus autonomus pašu resursus, budžeta nelīdzsvarotības korekciju, kas paredzēta Apvienotajai Karalistei, kā arī samazinājumu attiecībā uz Austrijas, Vācijas, Nīderlandes un Zviedrijas iemaksām, ko tās veic budžeta nelīdzsvarotības finansēšanai Apvienotās Karalistes interesēs.
- (17) Ir jāparedz noteikumi pārejai no sistēmas, kas ieviesta ar Lēmumu Nr. 94/728/EEK, *Euratom*, uz sistēmu, ko nosaka šis lēmums.
- (18) Eiropadome 1999. gada 24. un 25. marta sanāksmē secināja, ka šim lēmumam būtu jāstājas spēkā 2002. gada 1. janvārī,

IR PIEŅĒMUSI TURPMĀK IZKLĀSTĪTOS NOTEIKUMUS, KO IESAKA
PIEŅĒMT DALĪBVALSTĪM.

1. pants

Kopienām pašu resursus piešķir atbilstīgi noteikumiem, kas izklāstīti turpmākajos pantos, lai saskaņā ar 269. pantu Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā (še turpmāk "EK līgums") un 173. pantu Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumā (še turpmāk "*Euratom* līgums") nodrošinātu Eiropas Savienības budžeta finansējumu.

Eiropas Savienības budžetu, neskarot citus ieņēmumus, pilnībā finansē no Kopienas pašu resursiem.

2. pants

1. Eiropas Savienības budžetā iekļaujamais pašu resursus veido ieņēmumi, ko rada:

- a) nodokļi, prēmijas, papildu vai kompensācijas summas, papildu summas vai koeficienti un citas nodevas, ko Kopienas iestādes noteikušas vai var noteikt tirdzniecībai ar valstīm, kas nav dalībvalstis, īstenojot kopējo lauksaimniecības politiku, kā arī iemaksas un citas nodevas, kas paredzētas cukura tirgu kopējā organizācijas sistēmā;
- b) Kopīgā muitas tarifa nodevas un citas nodevas, ko Kopienas iestādes noteikušas vai var noteikt attiecībā uz tirdzniecību ar valstīm, kas nav dalībvalstis, un muitas nodokļi par precēm, uz kurām attiecas Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgums;

⁽¹⁾ OV L 185, 15.7.1988., 24. lpp.

c) vienotas un visām dalībvalstīm saistošas likmes piemērošana saskaņotām PVN aprēķinu bāzēm, kas noteiktas atbilstoši Kopienas tiesību normām. Aprēķinu bāze, ko ņem vērā šajā nolūkā, katrai dalībvalstij nepārsniedz 50 % no NKP, kā noteikts 7. punktā;

d) tāda koeficienta piemērošana visu dalībvalstu NKP summai, kuru nosaka saskaņā ar budžeta procedūru, ņemot vērā visu pārējo ieņēmumu kopsummu.

2. Ieņēmumi, ko rada jebkādi jauni nodokļi vai nodevas, kuras ievieš saskaņā ar kādu kopēju politiku atbilstīgi EK līgumam vai *Euratom* līgumam, arī ir Eiropas Savienības budžetā ietverami pašu resursi, ar nosacījumu, ka ir ievērota procedūra, kas noteikta EK līguma 269. pantā un *Euratom* līguma 173. pantā.

3. Kā iekasēšanas izmaksas dalībvalstis patur sev 25 % no 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām summām, ko nosaka pēc 2000. gada 31. decembra.

4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā vienotā likme atbilst likmei, ko veido starpība starp:

a) PVN resursu maksimālo piesaistīšanas likmi, kas noteikta kā:

0,75 % 2002. un 2003. gadā,

0,50 % no 2004. gada,

un

b) likmi ("fiksēto likmi"), kas vienāda ar 4. pantā minētās kompensācijas apjoma attiecību pret visu dalībvalstu PVN aprēķinu bāžu summu (aprēķinu bāzes noteiktas saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu), ņemot vērā faktu, ka Apvienotā Karaliste ir izslēgta no tās korekcijas finansēšanas un ka Austrijas, Vācijas, Nīderlandes un Zviedrijas daļas Apvienotās Karalistes korekcijas finansēšanā, salīdzinot ar parasto apjomu, ir samazinātas līdz vienai ceturtdaļai.

5. Likmi, kas noteikta saskaņā ar 1. punkta d) apakšpunktu, piemēro katras dalībvalsts NKP.

6. Ja finanšu gada sākumā budžets nav pieņemts, iepriekšējā vienotā PVN likme un dalībvalstu NKP piemērojamā likme paliek spēkā, līdz stājas spēkā jaunās likmes, neskarot noteikumus, kas pieņemti saskaņā ar 8. panta 2. punktu attiecībā uz ELVGF moneitāro rezervi, Aizdevumu garantiju fonda finansēšanas rezervi un rezervi ārkārtas palīdzībai trešām valstīm.

7. Šā lēmuma piemērošanas nolūkā NKP ir gada NKI tirgus cenās, ko noteikusi Komisija, piemērojot EKS 95, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2223/96.

Ja EKS 95 grozījumi radītu būtiskas izmaiņas attiecībā uz Komisijas noteikto NKI, tad Padome, pēc Komisijas priekšlikuma un

apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, vienprātīgi pieņem lēmumu par to, vai šādi grozījumi attiecas uz šā lēmuma piemērošanu.

3. pants

1. Kopējais pašu resursu apjoms, kas piešķirts Kopienām kā maksājumu apropriācijas, nedrīkst pārsniegt noteiktu procentuālo daļu no dalībvalstu NKP kopsummas. Šo procentuālo daļu, kas izteikta ar diviem decimālskaitļiem aiz komata, Komisija aprēķina 2001. gada decembrī, izmantojot šādu formulu:

Maximum own resources =

$$1,27 \% \times \frac{1998 + 1999 + 2000 \text{ GNP ESA second edition}}{1998 + 1999 + 2000 \text{ GNP ESA 95}}$$

2. Saistību apropriācijām, ko ietver Eiropas Savienības vispārīgajā budžetā, ir jāatspoguļo pastāvīgs pieaugums, kura iznākums ir kopsumma, kas nepārsniedz noteiktu procentuālo daļu no dalībvalstu NKP kopsummas. Šo procentuālo daļu, kas izteikta ar diviem decimālskaitļiem aiz komata, Komisija aprēķinās 2001. gada decembrī, izmantojot šādu formulu:

Maximum appropriations for commitments =

$$1,335 \% \times \frac{1998 + 1999 + 2000 \text{ GNP ESA second edition}}{1998 + 1999 + 2000 \text{ GNP ESA 95}}$$

Ir jānodrošina, ka tiek saglabāta pastāvīga attiecība starp saistību apropriācijām un maksājumu apropriācijām, lai tādējādi nodrošinātu to savstarpēju atbilstību un ļautu turpmākajos gados ievērot 1. punktā minētos maksimālos apjomus.

3. Komisija pirms 2001. gada 31. decembra dara zināmus budžeta lēmējinstādēm pašu resursu jaunus maksimālos apjomus.

4. Šā panta 1. un 2. punktā aprakstīto metodi ievēros gadījumos, ja tiek izdarīti grozījumi EKS 95, kuri rada NKP apjoma izmaiņas.

4. pants

Apvienotajai Karalistei paredz korekciju attiecībā uz budžeta nelīdzsvarotību.

Minēto korekciju nosaka:

a) iepriekšējam finanšu gadam aprēķinot starpību starp:

— Apvienotās Karalistes procentuālo daļu nenolidzināto PVN aprēķinu bāžu summā un

— Apvienotās Karalistes procentuālo daļu paredzētajā izdevumu kopsummā;

b) šādi iegūto starpību reizinot ar paredzēto izdevumu kopsummu;

c) atbilstīgi b) apakšpunktam iegūto iznākumu reizinot ar 0,66;

d) no atbilstīgi c) apakšpunktam iegūtā iznākuma atņemot iznākumu, kāds attiecībā uz Apvienoto Karalisti ir pārejai uz nolīdzinātu PVN un uz maksājumiem, kas minēti 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, proti, starpību starp:

— summu, kas Apvienotajai Karalistei būtu jāiemaksā summās, ko finansē no 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētajiem resursiem, ja vienoto likmi attiecinātu uz nenolīdzinātām PVN aprēķinu bāzēm, un

— Apvienotās Karalistes maksājumiem saskaņā ar 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu;

e) no 2001. gada — no atbilstīgi d) apakšpunktam iegūtā rezultāta atņemot Apvienotās Karalistes tīros ieņēmumus, ko rada 2. panta 1. punktā a) un b) apakšpunktā minētās resursu procentuālās daļas palielināšanās, kuru dalībvalstis patur sev, lai segtu iekasēšanas izmaksas un ar tām saistītās izmaksas;

f) ikreiz paplašinoties Eiropas Savienībai, aprēķinot korekciju rezultātam, kas iegūts atbilstīgi e) apakšpunktam, nolūkā samazināt kompensāciju, lai tā nodrošinātu to, ka pirms paplašināšanās nesamazinātie izdevumi paliek nemainīgi pēc paplašināšanās. Minēto korekciju veic, paredzēto izdevumu kopsummu samazinot par summu, kas vienāda ar gada pirmspievienošanās izdevumiem kandidātvalstīs. Visas šādi aprēķinātās summas pārceļ uz nākamajiem gadiem un koriģē ik gadu, piemērojot eiro NKP deflatoru, ko izmanto Finanšu plāna koriģēšanai.

5. pants

1. Korekcijas izmaksas pārējās dalībvalstis sedz šādi:

Izmaksu sadalījumu sākotnēji aprēķina atbilstīgi katras dalībvalsts daļai maksājumos, kas minēti 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā, neattiecinot to uz Apvienoto Karalisti; tad sadalījumu koriģē tā, lai Austrijas, Vācijas, Nīderlandes un Zviedrijas daļu finansējumā ierobežotu līdz apjomam, kas ir viena ceturtdaļa no šo valstu parastajām daļām, ko iegūst šādos aprēķinos.

2. Korekciju Apvienotajai Karalistei piešķir, samazinot tās maksājumus, kas izriet no 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkta piemērošanas. Izmaksas, ko sedz pārējās dalībvalstis, pievieno šo dalībvalstu maksājumiem, kuri izriet no 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkta piemērošanas tām.

3. Komisija veic 4. panta un šā panta piemērošanai vajadzīgos aprēķinus.

4. Ja finanšu gada sākumā budžets nav pieņemts, turpina piemērot Apvienotajai Karalistei piešķirto korekciju un citām

dalībvalstīm noteiktās izmaksas, kas iekļautas pēdējā budžetā, kas pieņemts galīgajā variantā.

6. pants

Šā lēmuma 2. pantā minētos ieņēmumus bez izšķirības izmanto visu budžetā iekļauto izdevumu finansēšanai. Budžetā ietvertos ieņēmumus, kas vajadzīgi, lai pilnībā vai daļēji segtu ELVGF monetāro rezervi, Aizdevumu garantiju fonda finansēšanas rezervi un rezervi ārkārtas palīdzībai trešām valstīm, pieprasa no dalībvalstīm, tikai sākot izmantot minētās rezerves. Šo rezervju darbības noteikumus vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

7. pants

Kopienu ieņēmumu pārpalikumu, kas pārsniedz finanšu gada faktisko izdevumu kopsummu, pārgrāmato uz nākamo finanšu gadu.

Jebkādu pārpalikumu, ko rada pārceļšana no ELVGF Garantiju nodaļas, vai Aizdevumu garantiju fonda līdzekļu pārpalikumu, ko rada ārēji pasākumi un ko ieskaita budžeta ieņēmumu daļā, uzskata par pašu resursu daļu.

8. pants

1. Lēmuma 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos Kopienu pašu resursus dalībvalstis iekasē saskaņā ar savu normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem, ko vajadzības gadījumā pielāgo, lai tie atbilstu Kopienas noteikumos ietvertajām prasībām.

Komisija regulāri izskata valstu noteikumus, kurus dalībvalstis tai dara zināmus, iesniedz dalībvalstīm labojumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu minēto valstu noteikumu atbilstību Kopienas noteikumiem, un iesniedz ziņojumus budžeta lēmējiespējībām.

Dalībvalstis nodod Komisijas rīcībā 2. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunktā paredzētos resursus.

2. Neskarot grāmatvedības revīziju un likumības un pareizības pārbaudi, ko nosaka EK līguma 248. pants un *Euratom* līguma 160.c pants, kuros paredzētā revīzija un pārbaude galvenokārt attiecas uz to valstu sistēmu un procedūru uzticamību un efektivitāti, ar kurām nosaka bāzi pašu resursiem, kas veidojas no PVN un NKP, un neskarot pārbaudes, ko veic atbilstīgi EK līguma 279. panta c) punktam un *Euratom* līguma 183. panta c) punktam, Padome ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šā lēmuma piemērošanai un ļauj pārbaudīt 2.— 5. pantā minēto ieņēmumu iekasēšanu, nodošanu Komisijas rīcībā un izmaksāšanu.

9. pants

Komisijai pirms 2006. gada 1. janvāra veic pašu resursu sistēmas darbības vispārēju pārbaudi, pēc kuras vajadzības gadījumā iesniedz atbilstīgus priekšlikumus, ņemot vērā visus attiecīgos faktorus, tostarp paplašināšanās iespaidu uz Eiropas Savienības budžeta finansēšanu, iespēju mainīt pašu resursu struktūru, veidojot jaunus autonomus pašu resursus, budžeta nelīdzsvarotības korekciju, kas paredzēta Apvienotajai Karalistei, kā arī atbilstīgi 5. panta 1. punktam noteikto samazinājumu attiecībā uz Austrijas, Vācijas, Nīderlandes un Zviedrijas iemaksām;

10. pants

1. Padomes ģenerālsēkretārs šo lēmumu dara zināmu dalībvalstīm, un to publicē *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalstis tūlīt informē Padomes ģenerālsēkretāru par to procedūru pabeigšanu, kas šā lēmuma pieņemšanai vajadzīgas saskaņā ar dalībvalstu konstitucionālajām prasībām.

Šis lēmums stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad saņemts pēdējais otrajā daļā minētais paziņojums. To piemēro no 2002. gada 1. janvāra, izņemot 2. panta 3. punktu un 4. pantu, ko piemēro no 2001. gada 1. janvāra.

2. a) Ievērojot b) apakšpunktu, no 2002. gada 1. janvāra atceļ Lēmumu Nr. 94/728/EK, *Euratom*. Visas atsauces uz Padomes 1970. gada 21. aprīļa Lēmumu par dalībvalstu finanšu

iemaksu aizstāšanu ar Kopienų pašu resursiem ⁽¹⁾, Padomes Lēmums 85/257/EEK, *Euratom* (1985. gada 7. maijs) par Kopienų pašu resursu sistēmu ⁽²⁾, Lēmumu Nr. 88/376/EEK, *Euratom* vai Lēmumu Nr. 94/728/EK, *Euratom* uzskata par atsaucēm uz šo lēmumu.

b) Lēmuma Nr. 88/376/EEK, *Euratom* un Lēmuma Nr. 94/728/EK, *Euratom* 2., 4. un 5. pantu turpina piemērot attiecībā uz to ieņēmumu aprēķiniem un korekcijām, ko gūst, piemērojot visām dalībvalstīm saistošu vienoto likmi attiecībā uz PVN bāzi, kuru nosaka ar vienotu metodi un kura katrai dalībvalstij — atkarībā no attiecīgā gada — nepārsniedz 50-55 % no NKP, kā arī attiecībā uz budžeta nelīdzsvarotības korekcijas aprēķiniem, kas Apvienotajai Karalistei noteikta 1988. līdz 2000. gadam.

c) Attiecībā uz summām, kas minētas 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un kas dalībvalstīm saskaņā ar spēkā esošajām Kopienų tiesību normām būtu jāiemaksā pirms 2001. gada 28. februāra, dalībvalstis joprojām patur savā rīcībā 10 % no šīm summām kā iekasēšanas izmaksas.

Briselē, 2000. gada 29. septembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

L. FABIUS

⁽¹⁾ OV L 94, 28.4.1970., 19. lpp.

⁽²⁾ OV L 128, 14.5.1985., 15. lpp. Lēmums atcelts ar Lēmumu Nr. 88/376/EEK, *Euratom*.